

Even niet storen schat

De neukgeluidjes van mijn vrouw herken ik meteen. Geen twijfel mogelijk: de hoge uithaaltjes, de kirrende stuiplachjes, de snelle ademstootjes - uuuu...aaaaa.....uuuu.....aaaa, afgewisseld door diepe, kermende zuchten, de aanmoedigingen met die schrille ondertoon in haar stem: ja, doé het dan...., godver.... doé het dan..., hárdere, hárdere...., het opgewonden gesis en de verrukte uithalen als ze komt. Ze kan er niets aan doen, ze moet nu eenmaal luidruchtig uiting geven aan haar genot als ze receptie geeft tussen haar benen. Maar voor mij kan het heel gênant zijn. Daarom was het goed dat Arie me had gewaarschuwd.

De deur was niet eens op slot! Ik schudde mijn hoofd over zoveel onachtzaamheid. Het was een rekwisietenkamertje en ik moest me door een rek met kostuums heen wringen voordat ik mijn schat kon ontdekken. Ze lag met haar rug op een soort poef, met haar benen rechtstandig in de lucht. Haar neuker stond staande in haar te ploegen en hield haar bij de enkels vast. Marika had alles nog aan, feestjurk, nylons, zelfs haar schoenen, een broekje droeg ze bij zulke gelegenheden nooit, dus daar hoefde ik niet naar te zoeken. De jongeman was wel helemaal naakt, op een paar slippers na, wat verstandig was omdat de kale betonnen vloer al jaren aan een grondige kuisbeurt toe leek te zijn.

“O liefje!”, hijgde mijn vrouw toen ze me zag, “nu even niet storen jongen...., nu niet!”

Ze waren op het hoogtepunt, dat begreep ik wel, maar het was te link met dat lawaai.

De jongen had verbouwereerd zijn geval teruggetrokken en Marika begon te kermen dat ze hem terug wilde. “Toe, schat, laat hem dit even afmaken, anders word ik gék!”

Ik wist dat dat waar was, maar moest haar toch vermanend toespreken. “Je gilt de hele tent bij elkaar”, schudde ik mijn hoofd. “Stel dat je vader dat hoort, of je moeder...”

“Maar hij is er bijna!” Ze keek me smekend aan. “Toe!”

Ik keek naar haar weldoener. Het verbaasde me dat zijn leuter ondanks deze interventie nog altijd knalhard overeind stond. “Is dat zo?”, vroeg ik hem. “Hoe heet je trouwens?”

“Jim...”

“Hai Jim...” Ik schudde hem de hand. “Kun je het snel afbreien, denk je?”

Hij knikte gretig. “Een paar minuten nog denk ik...”

Hm. Mijn spiedende blik had al een oplossing gevonden. In de hoek lag een attribuut dat in dit geval goede diensten kon bewijzen. Ik beende erop af en nam het op: een kussen van een onbestemde kleur met een vaag bloemetjesmotief. Ik schudde het stof eraf en Marika knikte dankbaar toen ik me achter haar hoofd posteerde.

“Ik druk flink door hoor!”, waarschuwde ik. “Als het niet meer gaat, moet je maar afkloppen, net als bij een judowedstrijd, OK?”

Ze begreep het. Ik drukte het kussen stevig op haar hoofd en gaf Jim teken dat hij zijn arbeid kon voortzetten.

Het was beslist geen overbodige luxe dat ik haar hielp haar geluiden te onderdrukken, want ze ging tekeer als een gek. Hij moest al een flink tijdje met haar bezig zijn geweest dat ze zó geil

was. Zelf had ik haar in de feestzaal nog niet gemist, maar het was ook zo druk én warm. Vooral wárm, broeierig warm. De airco had het begeven en dat op de heetste dag van het jaar! Met name de bruid, toch al niet een van de slankste, had er behoorlijk wat last van gehad. Grote zweetvlekken hadden haar bruidsjurk ontsierd en er werd nu met man en macht gewerkt aan een, al was het maar provisorische, oplossing, want de bruidegom had al met een schadeclaim gedreigd omdat hij er geen zin in had zijn eerste huwelijksnacht door te brengen met een berg reuzel. Niet erg fijnzinnig, nee, dat vond de vader van de bruid ook en dus dreigde de temperatuur nog verder op te lopen.

Dat je dan in zo'n hitte nog de lust kon opbrengen om je te laten neuken! Het ging mijn verstand te boven. Wat een beulswerk met deze jongen. Ouder dan twintig was hij niet, schatte ik, en goed getraind, dat moest wel, gezien het tempo waarin en het fanatisme waarmee hij de bijna twee keer zo oude spermabank van mijn vrouw bestookte. Een fraai atletisch lichaam ook. Geen grammetje vet. Stevige dijen, zéér stevig zelfs vergeleken met zijn onderbenen. Een wielrenner? Zou heel goed kunnen. In ieder geval kwam daar vooral de kracht vandaan en dat moest ook wel, want hij stond nog steeds rechtop, met de enkels van Marika in zijn vuisten. Wel handig hoe hij dat deed. Bij elke stoot naar binnen drukte hij haar enkels tegen elkaar, als om de ingang te versmallen – in zijn leeftijdscategorie waren de kutjes natuurlijk nog nauwer –, om ze bij de terugtrekkende beweging weer uit elkaar te trekken. Moest ik bij gelegenheid ook eens proberen.

Oei, daar kwam weer zo'n verlamvend orgasme! Maar ik had de zaak goed onder controle. Alleen aan de stuiptrekkingen door haar benen en aan de roffels van haar handen op het kussen was te merken dat het zo ver was, maar behalve het snuiven van de jongen werd alle decibels deskundig onderdrukt.

Nog even zette hij flink aan, alle spieren tot het uiterste gespannen. Wat een kracht en wat een energie! Het leek wel een zuiger van een op 5000 toeren draaiende motor, zo flitste hij in en uit, en zie: hij gebruikte haar benen nu zoals een langlaufer zijn skiën. Heel bijzonder om op die manier je pik als het ware dubbel te masseren. Ook onthouden! Oeps!, daar kwam ze weer en tegelijk zag ik hem verstrakken. Mooi getimed! Zijn ogen kregen een glazige uitdrukking en met zijn ballen tegen haar schaamlippen aangeperst gaf hij haar de volle laag. Aan het schokken van zijn buik en billen telde ik acht, negen krachtige uitbarstingen.

De beproeving was over en met een zucht van verlichting haalde ik het kussen weg. Haar gelaat was lichtblauw aangelopen, maar de verzalgde uitdrukking bevestigde dat er geen reden was tot ongerustheid.

“Knap gedaan Jim”, maakte ik de jongen een welgemeend compliment.

Hij had inmiddels zijn onderbroekje gepakt om daarmee zichzelf en mijn vrouw enigszins te fatsoeneren en haalde, toch een beetje verlegen leek het, zijn schouders op. “Ach...”

“Nee, ik meen het”, hield ik aan. “Je doet zeker veel aan sport? Mag ik eens raden: wielrennen?”

Hij lachte. “Nee... boksen!”

Tsssss, dat had ik nooit gedacht! “En...., was mijn vrouw een goede sparring partner?”, vroeg ik olijk.

“Een vrouw met veel ervaring...” Hij bukte zich en poetste zorgzaam de laatste restjes sperma tussen haar benen weg. “Die heb ik het liefst...” Hij drukte nog een kusje op haar kut, rechtte zijn rug en stak haar behulpzaam een hand toe. Een gentleman op en top!

Marika wankelde even op haar beentjes, zou ze zó lang op haar rug hebben gelegen? – en trok haar kousen recht voordat ze definitief het doek over haar werkterrein liet vallen. “Ik ben wel tien keer gekomen!”, zuchtte ze, “wat was dat héérlijk!” Ze streek haar jurk glad en keek naar Jim, die nog steeds geen aanstalten maakte om zich aan te kleden. “Zo jóng”, knikte ze naar mij: “kijk nou, hij kan nóg wel een keer!”

Ik zag het. Zijn pik stak nog steeds vorstelijk omhoog en leek hoegenaamd niet te lijden te hebben gehad van de uitbarsting. Met weemoed dacht ik terug aan vroeger tijden waarin ik ook nog wel eens een tweede boom wilde opzetten. Ik wist wel dat het haar pijn deed om zo’n nog van levenslust bruisende zaadstengel vaarwel te moeten zeggen, maar nu moest ik toch voet bij stuk houden. “Nee meisje, dat kan echt niet meer”, vermaande ik toen ze haar jurk weer aarzelend omhoog begon te trekken.

Ze trok een sip lipje. “Straks dan..., na afloop?”

Ik trok een bedenkelijk gezicht. “Als Arie je dan niet claimt”, legde ik uit. “Hij kwam me waarschuwen dat je aan het kezen was en wil natuurlijk wel wat in ruil voor zijn... eh discretie...”